

VEČER

Svetozarevska 14, 2504 Maribor, SLOVENIA - tel. h.c. 02 / 23 53 500 - e-mail: pc@vecer.com

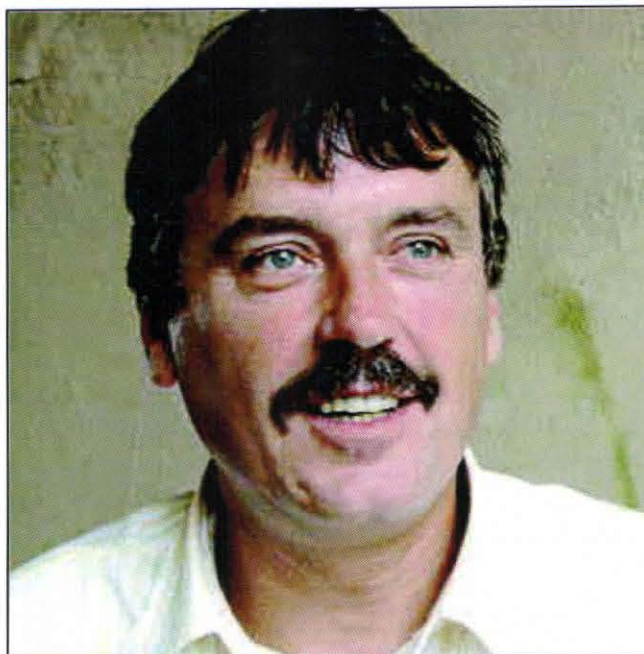
Datum: **Četrtek, 16. Avgust 2007** - Stran: **PODRAVJE**

Slovenskogoriški obrazi

Zna tudi s pticami

Danilo Muršec nikoli ne okleva, ko je treba kaj narediti za domači kraj

Ko je treba kaj narediti za domači kraj, Danilo Muršec nikoli ne okleva, čeprav je službeno vezan na osnovno šolo v Dornavi, kjer je likovni pedagog in je nekaj časa tudi ravnatelj, in čeprav bi od vsakodnevnih tegob slovenskogoriških ljudi prav lahko pobegnil v svoj likovni, literarni in računalniški svet pa v svet narave, ptic in čebel ali pred radijski mikrofonom.

Vendar, ko gre zares, gre pač zares, in to je bilo v njegovem Bišu pri Trnovski vasi vsaj dvakrat - ko so hoteli tam izbrati lokacijo za odlagališče jedrskih odpadkov in ko je treba poskrbeti za varnost otrok, kolesarjev in starejših, ki morajo po opravkih ob zelo prometni regionalni. Uporabil bo vso svojo domišljijo in neposrednost, da mu bo uspelo. Ko mu uspe, ne kuha zamere do nasprotnikov in seveda z vso pravico pričakuje, da je tudi oni do njega ne kuhajo.

Danilo Muršec ni le mojster za človeške duše, zna tudi z bojzljivimi pticami

Njegova preprostost in šaljivost ga delata dostopnega vsakomur, njegove bistre zamisli, kako nekaj, kar je narobe, obrniti v pravo smer, pa zato lažje prodrejo do ljudi. Če lahko lovce prepričaš, da začnejo na naravo gledati drugače in divjad in ptice raje fotografirajo in varujejo kot nanje streljajo, je to velik uspeh. Če otroke z lutkovno igrico nevsiljivo prepričaš, da je treba spoštovati in razumeti nekoga, ki je drugačen, prav tako. In če občinskim svetnikom orosiš oči, ko jim pokažeš pest rodne grude iz Pesniške doline, ki da naj jo shranijo za svoje potomce, če jo morebiti nameravajo "onečediti" z jedrskimi odpadki, še bolj.

Toda Danilo ni le mojster za človeške duše, zna tudi z bojzljivimi pticami. Spet po svoje jih spelje na limanice samo zato, da bi jih lahko dolgo opazoval ali fotografiral. Resda so ptice dobre opazovalke, toda šteti pa ne znajo... Tako si je vzel še koga zraven, ki je potem odšel, on pa je, ne da bi jih vznemirjal, lahko ostal v njihovi družbi.

Politike mu ni mar, kakor tudi ne položajev. Najbrž ni službe ali stolčka, za katera bi žrtvoval svojo ustvarjalnost in neposrednost. Toda kljub temu njegovi sodelavci vedo povedati, da je dober organizator in da je bil tudi prav tak ravnatelj. Ampak s tolikšno strastjo in čisto energijo, kot vodi akcije domače civilne pobude, v katerih se mu soobčanke in soobčani pridružijo brez zadržkov, najbrž ne bi mogel opravljati nobene od funkcij. Morda pa nas še kdaj preseneti.

Od svojih učiteljev, Rozine Šebetič v osnovni šoli, akademskega slikarja Albina Lugariča na gimnaziji in akademskega kiparja in restavratorja Viktorja Gojkoviča na mariborski pedagoški fakulteti, je znal veliko vsrkati. Zato so akvareli, olja na platno, gvaš, tudi grafika in plastika izpod njegovih rok iskana in cenjena dela ter njegove razstave odlično obiskane.

"Na prvo mesto postavlja človeka"

Karl Vurcer, upokojeni ravnatelj in Danilov soobčan: "Danila poznam iz otroških let, bil je odličen učenec in vse od otroštva je obdržal dragoceno tenkočutnost, individualnost in naravnost. To se izraža v njegovem umetniškem svetu, tako likovnem kot literarnem, in v odnosu do narave. V vsem na prvo

mesto postavlja človeka, kar je najbolj vidno v njegovem izpostavljanju pomena civilne družbe."

Alojz Benko, Danilov lovski prijatelj in trenutni trnovskovaški župan: "Danilo je zame

absolutno pozitivna oseba, ki ima izredno lep značaj. Je sposoben in razgledan človek, in ko se nečesa loti, to tudi spelje do konca. Potem gre naprej in ne kuha nikakršnih zamer, saj pozna ljudi in se zaveda, da imajo pravico do svojega mnenja."

DARJA LUKMAN ŽUNEC